

1. ΒΔ όποιη

αρχαιολογικού χώρου
Βολερίου-Δύο Βουνών,
πριν από την επέκταση του
οικισμού (φωτ. 1985).

ΠΑΛΑΙΟΛΙΘΙΚΑ ΛΑΤΟΜΕΙΑ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ

Φανερωμένη και Βολέρι Νέας Αρτάκης Ευβοίας

Εύη Σαραντέα-Μίχα

Κάτοχος συλλογής παλαιολιθικών εργαλείων, Ζωγράφος, Φαρμακοποιός

Εντοπισμός προϊστορικών θέσεων

Το 1977, στην περιοχή των καστανοκόκκινων πυριτολιθικών βράχων της Φανερωμένης Νέας Αρτάκης, βρέθηκαν παλαιολιθικά εργαλεία, που είχαν κατασκευασθεί από αυτό το τοπικό πέτρωμα. Στη θέση αναγνωρίζονται όλες οι φάσεις κατασκευής των εργαλείων. Δηλαδή, πυρήνες και απολεπίσματα από την επεξεργασία του πετρώματος, τελειοποιημένα, ατελή ή σπασμένα εργαλεία, καθώς και επικρωτήρες για την κατασκευή τους. Μία πλήρης εικόνα λατομειακής-εργαστηριακής χρήσης των πυριτόλιθων από προϊστορικούς τεχνίτες.

Όπως είναι γνωστό, τα πυριτολιθικά πετρώματα (κοινή ονομασία: τσακμακόπετρα ή στουρναρόπετρα) αποτελούσαν την κατ' εξοχήν πρώτη ύλη για κατασκευή σκληρών, ανθεκτικών εργαλείων στη διάρκεια της Λιθινής εποχής. Με αυτό το δεδομένο, αναζητήθηκαν παλαιολιθικά ίχνη εκμετάλλευσης και άλλων πυριτολιθικών πετρωμάτων στην κεντρική Εύβοια.

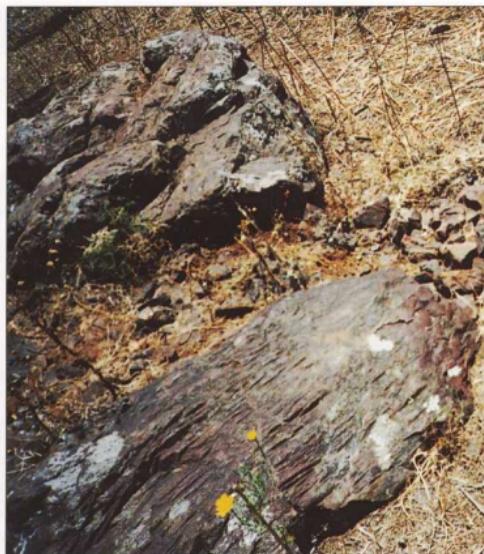
πυκνότητα στις εστίες των πυριολίθων. Πέτρινα τεχνήματα βρέθηκαν και στο βυθό της θάλασσας (βλ. γεωλογικό χάρτη). Πλούτος τα πυριτολιθικά πετρώματα των δύο θέσεων³ της Ν. Αρτάκης, αποτελούσαν πόλους έλξης πληθυσμών της Παλαιολιθικής εποχής για την κατασκευή ανθεκτικών εργαλείων (εικ. 2).

Την τελευταία δεκαετία η ανενόχλητη οικοδόμηση –νόμιμη ή παράνομη– έχει καταστρέψει το μεγαλύτερο μέρος των προϊστορικών θέσεων⁴ (δεδομένου ότι έγινε χωρίς προηγούμενο έλεγχο των οικοπέδων από τις αρμόδιες υπηρεσίες, παρά τις διαμαρτυρίες από ιδιώτες και φορείς).

2. Λιθοτεχνίες - Χρονολογήσεις

Οι απόψεις των καθηγητών J. Collina-Girard, δρος B. Papakonstantinou και δρος S. K. Mishra συμφωνούν ότι ο κύριος όγκος του επιφανειακού υλικού και των δύο θέσεων μπορεί να καταταχθεί στη Μέση Παλαιολιθική εποχή (περί τα 100.000 έως 35.000 χρόνια πριν από την εποχή μαζ'), που συνδέεται με τον άνθρωπο του Νεάντερταλ (*Homo Sapiens Neanderthalensis*). Το υπόλοιπο αντίκει στη Νεότερη Παλαιολιθική (περί τα 35.000 έως 10.000 χρόνια), στη Μεσολιθική (ή Επιπαλαιολιθική, 10.000 έως 6.000 χρόνια) και στη Νεολιθική. Οι παραπάνω εκτιμήσεις βασίζονται σε συγκρίσεις με ευρήματα στρωματογραφημένων θέσεων. Λιγόστα τεμαχία αγγειών που βρέθηκαν στις παλαιολιθικές θέσεις φανερώνουν κατοίκηση και σε νεότερες ιστορικές εποχές.

Τα λίθινα τεχνήματα υποδεικνύουν μακρά σειρά προϊστορικών πολιτισμικών Βαθμίδων στην περιοχή της Εύβοιας. Ορισμένοι ερευνητές κατατάσσουν ένα σύνολο ευρημάτων στην Πρώιμη Παλαιολιθική, ενώ άλλοι δεχόνται αυτή την άποψη ως πιθανότατη, καθ' όσον: α) μορφές εργαλείων Πρώιμης Παλαιολιθικής απαντώνται σαν πυρήνες κατασκευής εργαλείων, ίδιαιτέρα στη Μέση Παλαιολιθική, και β) υπάρχουν παλαιότατοι τύποι εργαλείων, που επιβιώνουν σε νεότερες φάσεις. Τέτοια τε-

χνήματα βρέθηκαν, κατά το πλείστον, στη θέση Φανερώμενη.

Είναι ευνόητο ότι είναι απαραίτητη η διάσωση περιοστώντων λίθινων τεχνημάτων από τις προϊστορικές θέσεις (πριν κατατραφθούν ολοσχερώς), προκειμένου να συγκεντρώθουν περισσότερα στοιχεία.⁵ Η σωτηρική περιασύλλογη επιφανειακού υλικού απέδωσε περί τα 3800 λίθινα εργότεχνα. Μεταξύ αυτών παρουσιάζουν ενδιαφέρον εργαλεία όπως: λαντίνατα (chopping tools), αμυγδαλόσχημα τεχνήματα, αξίνες, κοπείς, οπέατα (σουβλά), ξέστρα, αχιμές και άλλα, που χαρακτηρίζουν τις ασχολίες των παλαιολιθικών ομάδων. Σημαντική ποικιλία πυρηνών βρέθηκε μέσα σε χλιαρές αποικεπτήματα ή στελή εργαλεία: κυβόσχημοι, σφαιροειδείς, δισκοειδείς, πυραμιδοειδείς, πρισματικοί, ακανονιστοί, με ελάχιστες φολίδες απόσπασης κ.ά. (εικ. 4 & 5). Η ποσοστιαία αναλογία των ακέραιων εργαλείων είναι χαμηλή στις θέσεις των πυριτολιθών, στοιχείο που αποδεικνύει την κατ' εξοχήν λατομειακή χρήση των χώρων. Τα εργαλεία που βρέθηκαν στους ασβεστολίθους της

παραλιακής περιοχής υποδειχνύουν εγκατάσταση για συνταμα χρονικά διαστήματα, ή μημόνιμη εγκατάσταση. Τα τεχνήματα αυτά είχαν μεταφερθεί από γειτονικές ή από μακρινές τοποθεσίες. Στις ασβεστολιθικές και πυριτολιθικές θέσεις, η διαμόρφωση και η σταθερότητα του εδάφους δεν επέτρεψε σημαντικές μετακινήσεις του υλικού. Αντιθέτως, στις περιοχές των προσχώσων (βλ. γεωλογικό χάρτη, τεταρτογενές) το όγρυμα έχει αποκαλύψει εργοτέχνα που βρίσκονταν ένας το βάθος της αγαμόχλευσης. Τα τυχαία θράυσματα πυριτολίθων από δραστηριότητες στη διάρκεια ιστορικών περιόδων ξεχωρίζουν εύκολα, καθ' όσον –εκτός των άλλων– δεν διαθέτουν τη χαρακτηριστική "πατίνα" που έχει προσδώσει ο χρόνος σε τεχνήματα τόσο μεγάλης πλοκίας, όπως είναι τα παλαιολιθικά εργαλεία.

Μέχρι σήμερα δεν έχει πραγματοποιηθεί ολοκληρωτική μελέτη του υλικού. Μόλις το 1991 καταγράφηκε μικρό μέρος (περί το 1/8) της συλλογής της γράφουσας από τον δρα Ε. Παπακωνσταντίνου, τον οποίον έστειλε η τοπική Εφορεία.

κηλιδες. Από δειγματα του πετρώματος που αναλύθηκαν από τον χημικό κ. Μίχ. Χασπή προέκυψε η παρακάτω σύσταση: SiO_2 : 88% έως 98%, Fe: περί το 5%, Ca: περί το 0,6%. Το πέτρωμα έχει βαθμό σκληρότητας 7 της κλιμάκας Moss (χαράσσει γυαλί, απόσλι) και ειδικό βάρος 2,58-2,68. (Οι πυριτόλιθοι είναι από τα στηληρότερα υλικά που μπορούν να βρεθούν εύκολα στη φύση, πρακτικά απρόσβλητοι από χημική διάρρωση.)

Το υλικό αυτό, εξαιτίας της γεωλογίκης του γένεσης και της επιφρίης του με το σιδηρονικελιούχο κοίτασμα, παρουσιάζει -κατά τόπους- ανομοιόγενεια, διαφορές στη θραύση και στη συνεκτικότητα. Τα παλαιολιθικά τεχνήματα δεν παρουσιάζουν πάντα την κλασική κοχχώδη εικόνα στην επιφάνεια αποφορίδωσης (βλ. Brezillon M., 1977, σ. 70). Ο καθηγητής J. Collina-Girard χαρακτηρίζει γενικά το πέτρωμα "αναρχικό" ως προς τη θραύση. "Αναρχικός" ήταν και ο τρόπος επεξεργασίας της πέτρας, με την έννοια ότι οι τεχνίτες της εποχής γεκατελείπαν συχνά ατελή τα εργαλεία ή τους πυρήνες επεξεργασίας, στις περιπτώσεις που τα πρώτα χτυπήματα δεν έδιναν το επιθυμητό αποτέλεσμα. Οι ιδιαιτέρωτες αυτές και η ακανόνιστη γενικά θραύση του υλικού είχαν ως συνέπεια, αφ' ενός μεν την εξαιρετική δυσκολία στην επιλογή των προϊστορικών τεχνήματων και αφ' επέριος μερικά παρακινδυνευμένα συμπεράσματα από επιστήμονες με ανεπαρκή εμπειρία στους συγκεκριμένους πυριτόλιθους και στους τόπους ανεύρεσης.

β) Ενδέρπορο εκμεταλλεύσιμο είδος πυριτόλιθου απαντάται, με μορφή κονδύλων, στον Άνω Κορηπιδικό ασβεστόλιθο της Νέας Αρτάκης (παραλιακή περιοχή Βολέρι). Ένα χρώμα γκρίζο έως μαύρο. Χημική ανάλυση δύο δειγμάτων έδωσε σύσταση SiO_2 : 96,5% και 88,1%, Fe: 0,27% και 0,79%, Ca: 1,07% και 2,62 αντιστοίχω. Ο πυριτόλιθος αυτός είχε χρησιμοποιηθεί περιορισμένα στη διάρκεια της Προϊστορίας για κατασκευή εργαλείων μικρών διαστάσεων.

γ) Κροκαλές από ψαμμίτη, διαβάση, πυριτόλιθο είχαν μεταφερθεί από ποταμούς ή ακτές, στους λόφους επεξεργασίας των πυριτολιθών. Έχουν χαρακτηριστικό σχήμα και διαστάσεις, και ορισμένες φέρουν σημάδια από κρύσταση. Πιθανώς είχαν χρησιμοποιηθεί σαν λίθινοι επικρουστήρες (hammerstones) για τη λεξέυση των εργαλείων (εικ. 5, αρ. 7).

2. Φανερωμένη, Αρχαιολογικός χώρος δημοτικού κιληρευταρίου αρ. 1911 (έχει Εγκίνεται διδακτορικό για την αξιοποίηση του σε Παλαιολιθικό πάρκο). Μεταξύ των πυριτολιθών βράχων ενυπάρχουν παλαιολιθικά τεχνήματα προερχόμενα από κατασκευή εργαλείων.

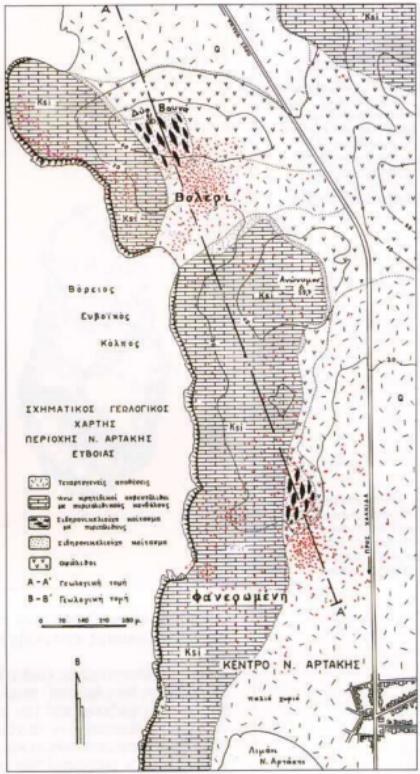
3. Όστρεα (κοινώς όστρακα)

Υπολειμματα πανίδας πλειστοκαινικής εποχής δεν έχουν εντοπισθεί, με εξαίρεση μερικά θαλασσία απολεύθεμένα όστρεα του γένους *Spondylus genderopus*. Βρέθηκαν σε 4 θέσεις στη Φανερωμένη και σε 2 στο Βολέρι, που φέρουν εργαλεία Μέσης Παλαιολιθικής εποχής. Με τη μέθοδο E. S. R. ο καθηγητής M. Ikeya (Yakkagakuji University) χρονολόγησε δοκιμαστικά 2 δειγμάτα. Η ηλικία του ένας κυμαίνεται από 35.000 έως 70.000 και του άλλου από 40.000 έως 80.000 χρόνια. Πιθανώς είχαν μεταφερθεί για τροφή ή κάποια άλλη χρήση. Το θέμα απαιτεί περαιτέρω εξέταση.

4. Υλικά κατασκευής πέτρινων εργαλείων

α) Από τα τοπικά υλικά, κατά κύριο λόγο ήταν εκμεταλλεύσιμος ο πυριτόλιθος που συνδέεται γεωλογικά με το σιδηρονικελιούχο κοίτασμα (βλέπε τομή A-A'). Το χρώμα του ποικιλεύει σε διάφορες θέσεις, από καστανό-κόκκινο έως καστανώδες. (Η κοκκινωτή χροιά οφείλεται στα οξειδία σιδήρου που περιέχει.) Στάνια είναι λευκός ή λευκός με κόκκινες

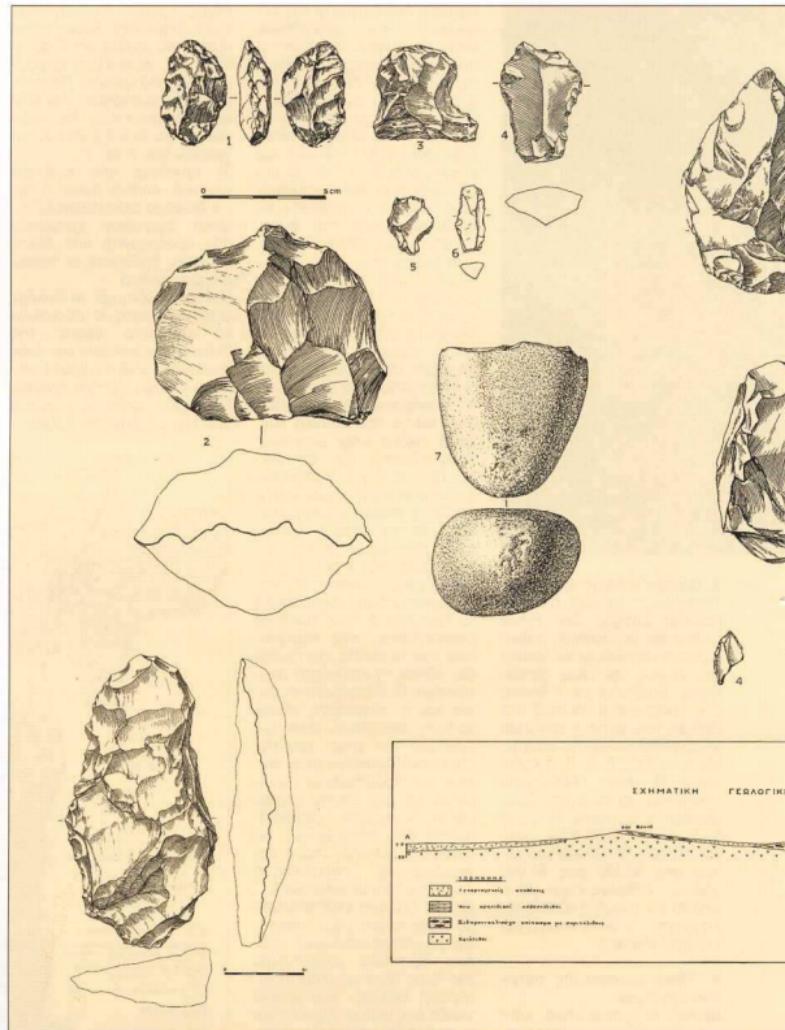
3. Σχηματικός γεωλογικός χάρτης περιοχής Ν. Αρτάκης. Η κοκκινωτή δείχνει την πυκνότητα των ευρημάτων. (Μελέτη K. Μαγκάρας, σχέδιο K. Καντάρη.)

4. Λίθινα παλαιολιθικά τεχνήματα από την ευρύτερη περιοχή Βολεριού Ν. Αρτάκης: Μικρό διπλέυρο (biface) (1), λιάνστρο (chopping tool) (2), εργότεχνα σε φοιλίδες (3,4,5,6), επικρουστήρας από διαβάση (7).
(Σχέδιο Ε. Σαραντέα).

5. Λίθινα τεχνήματα από την ευρύτερη περιοχή Φανερώμανης Ν. Αρτάκης: Αμυγδολόσημο εργαλείο (1), στράγγιλος (2) και κυβόσημος (3) πυρήνας, σηκώες (4, 7) και έστρα (5, 6).
(Σχέδιο Ε. Σαραντέα).

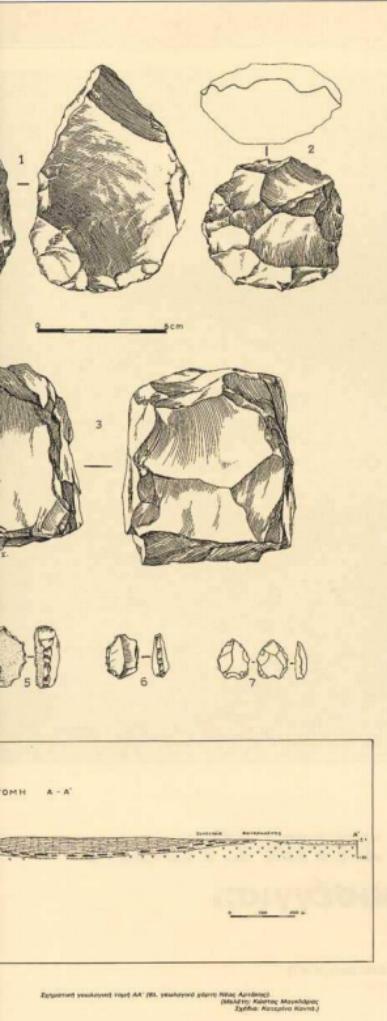
6. Μεγάλη φοιλίδα από την επεξεργασία πυριτολίθων στα Εφτακόνικα Μακρικάπας. Βρέθηκε στην είσοδο της σπηλιάς.
(Σχέδιο Ε. Σαραντέα).

Παλαιολιθικά ευρήματα στην περιοχή Εφτακόνικα Μακρικάπας κεντρικής Εύβοιας

Η περιοχή Μακρικάπας είναι η δεύτερη τοποθεσία, μετά τη Νέα Αρτάκη, στην κεντρική Εύβοια που χαρακτηρίζεται από την παρουσία συγκεντρώσεων πυριτολίθων συνδεομένων με την ύπαρχη σιδηροκινελούχου κοιτάσματος⁶. Το 1979, στην επιφάνεια του εδάφους, από τη

θέση του μικρού σπηλαίου των Εφτακόνικων ώς το ποτάμι της κοιλάδας του Λόγγου (απόσταση 600 μ. περίπου), βρέθηκαν διάσπαρτα πυρήνες, φοιλίδες και άλλα εργότεχνα Μέσης Παλαιολιθικής εποχής (εικ. 6). Τα ευρήματα είχαν κατασκευαστεί από πυριτολίθους προερχόμενους από το γειτονικό κοίτασμα. Εντοπίστηκαν επίσης λιγοστά εργαλεία από μαύρο πυριτόλιθο και απολεπίσματα από οψιδιανό.

Μεμονωμένα επιφανειακά πυριτολιθικά ευρήματα στην κεντρική Εύβοια

Μεμονωμένα τεχνήματα, πιθανώς προνεολιθικών φάσεων, που έχουν εντοπισθεί στην περίοδο 1977-1979 στην κεντρική Εύβοια, ίσως αρχιγήγισσον στην ανεύρεση μερικών επιπλέον παλαιολιθικών θέσεων: Στους εξωτερικούς χώρους των σπηλαίων: Στενής,

Κούρου, Τριάδας και Δάφνης Νεροτριβιάς βρέθηκε από ένα μεμονωμένο τεχνήμα (μια φολίδα και δύο εργαλεία) από καστανώπιο πυριτόλιθο. Στο Βέλος Δύστοι, ένα πυριτολιθικό εύρημα στο χρώμα της ώχρας εντοπίστηκε 400 μ. δυτικά του ενετικού πύργου. Στα Πολιτικά (σπήλαιο Νεροτριβιάς) και στην περιοχή Αγίας Άννης Κοντοδεσποτού (κοντά στο ποτάμι) από έξοδο προς Νεροτριβιά και στην περιοχή Αγίας Άννης Κοντοδεσποτού (κοντά στο ποτάμι) από ένα τεχνήμα καστανού χρώματος. Στα Βρυσάκια Ψαχνών, σε έξι σημεία (τρία στην παραλιακή περιοχή και τρία ανατολικά από αυτήν) βρέθηκαν μικρά τεχνήματα από καστανό πυριτόλιθο και ένας πυρήνας μεγέθους γροθιάς, χρώματος ώχρας.

Ευρήματα την πρώτη φορά Χαλκίδας κ. Εβρί Τουλούπια για τη δευτερη σειρά της στην ακτοπτή περιοχή Λαζαρίδης, τις κ. Β. Αλεξανδρουπούλη και Ε. Παναγιωτούλη της Εφορείας Παλαιοαρχαιοτήτων, για την αρχιγή στην προστοτή δημιουργίας Παλαιολιθικού πάρκου, των δημιούργων Ν. Αρτάκης κ. Τηλ. Σταθηγανοκέρη για την παραγώγη μαυστασικής αίθουσας στο Δημαρχειό-Πολιτιστικό μέγαρο, τους αρχαιολόγους δρα Χρ. Μαντζάνα και δρα Αμ. Μαντζάνα, τους γεωλόγους κ.κ. Κ. Μαγιλάρα και Μ. Μέλαρη, τον χημικό κ. Μ. Χαροπάς όλους τους φορείς και πρόσωπα για την πολύτιμη βοήθειά τους, και ιδιαίτερα τους δημιουργόφων κ.κ. Δ. Δεμερτζή, Δ. Παπαγγενηρίου, Τ. Σταυρούλακη και Κ. Αρένθρα.

Σημειώσεις

1. Ο καθηγητής Jacques Collina-Girard (CNRS Marseilles) χαρακτήρισε το παλαιολιθικό σύλλογο από την Αρχαία Ελασσόνας, ως τυπικό υπόλοιπο λατομικού υλικού (σύλλογο από άλλη μέταλλα).

Οι πυρηνοπέτρες, με περιεργαστικό χρονοπραγματός των θεσσαλών υπορεία να επλέγει ο σύρος λατούριο (από το λάσο-τέμνο, λασος=πέτρα, λασέριον, λαλάρι, λαράς=από το μήρο του δευτερολόνου- λάτη).

2. Οι υπάρχοντες πυραλίθιοι της Εύβοιας εντοπίζονται σε δύο γεωτεκτονικές ζώνες: α) στην Αττικο-κυκλαδική μόδα κα κ.β) στην Υποπλαγιανή ζώνη. Στην πρώτη οι πυραλίθιοι είναι β1) καστανοκεκκώνικοι, συνδέονται με σπιρονοκελιούχο κοίτασμα (Ν. Αρτάκη, Μακρύπατα Κύμη, νήσος Σκύρου), β2) γκρίζια ή μαύροι, υπό μορφή κονδύλων, συνδέονται με το σχήματος των άνω Κρητιδικών ασφεστούλων (κεντρική Εύβοια), και β3) χρωματικοί λευκοί και ήλιοι, με την γένεση λευκωμάτων και οφιολίδων (Προσοτσά, Γέρα, Αίγινα κ.ε.).

3. Πρόσφατα ο αρχαιολόγος Δρ. Μαντζάνας εντόπισε και τρίτη παλαιολιθική θέση στην περιοχή μεταξύ Νέας Αρτάκης και Βατώντα (πέρι το μισό χιλιόμετρο ανατολικά της Ν. Αρτάκης).

4. Τελευταία, οι απαρχές της Μέσης Παλαιολιθικής και τα τέλη της Πρώιμης ανάγονται στα 200.000 χρόνια.

5. Η μεγάλη γλυπτή του κρατιλών των Πετραλώνων Χαλκιδών (πέρι των 250.000 χρόνων) υποδεικνύει ζωή στην Πρώιμη Παλαιολιθική και στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο.

6. ΒΑ: Παλαιολιθικά λατομεία-εργαστήρια κατασκευής εργαλείων στη Φανερώμενη και στο Βολέρι Νέας Αρτάκης Εύβοιας*, κεφ. Α', στο παρόν τεύχος.

Βιβλιογραφία

- Bordes F., Typologie du Paléolithique Ancien et Moyen, C.N.R.S., Paris 1979.
- Breuil F., Denomination des objects, C.N.R.S., Paris 1977.
- Butzer K. W., The natural Early Post-glacial Environment of the Mediterranean Aegean Islands, 1970, vol. 1, part I.
- Zangis A., Προϊστορική και Πρωτοποριακή Αρχαιολογία: Πανεπιστημιακά μάθημα, Γιάννενα 1982.
- Korakilis, Λ., Η αρχαιολογία και η μελέτη των θαλασσινών αποθέματων, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ 1986, σ. 57-58.
- Korakilis, Λ., Η αρχαιολογία της θαλασσινής περιοχής και η πολιτισμική ακολουθία, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ 1996, σ. 23.
- Μαρινίδη Γ., "Επί της παρούσης φθαλασσικής γεωλογίας του Ιονίου και του Αιγαίου πελάγους", ΙΩΑΚΕ, περιοδικός, 1971, T. Ια., σ. 9-16.
- Παπακωνσταντίνης, Κατάλογος των παλαιολιθικών και μεταβολικών στην Ελλάδα, Τ. Σ. Επαρχία Χαλκίδας, 1991.
- Sachett T. H. - Hankey V. - Jakobsen T.W. - Popham M. R., "Pre-Historic Euboea: Contributions towards a Survey of the Aegean", Journal of Archaeology, Athens 1967, No 61, 83-99.
- Ζαρούπη-Μύα Ε., Παλαιολιθικά ίντη στη σπηλιά των Επτακοντάνων και στην καλύβα Μακρύπατα Εύβοιας", ΑΑΔ, 1986.
- Ζαρούπη-Μύα Ε., Προϊστορικά ευρήματα Νέας Αρτάκης Εύβοιας, Εκδ. Αρχαιολ. Αναστ. Ελλάς, 1986.
- Trinkaus E. and Howells W.W., "The Neanderthals", Scientific American, Dec. 1979, σ. 94-105.
- Swanson E. (ed.), Lithic Technology, Making and using stone tools, Mouton, The Hague 1975.

Phaneromeni and Voleri, Nea Artaki in Euboea: Palaeolithic Quarries and Tool Workshops

Evi Saranteas-Micha

The research in flint deposits of central Euboea resulted in the discovery of Palaeolithic quarries. In 1977-1978 two sites of local flint tool workshops were located at Phaneromeni and Voleri in the Nea Artaki region. On these sites, lying a mile apart, great numbers of cores, flakes and intact, broken and incomplete tools have been surveyed as well as pebbles, which had probably been used as hammer stones. The finds amount to thousands and, compared to artifacts of stratified sites, can be dated to the Middle and Late Palaeolithic and Mesolithic, while some of them may be assigned to the Early Palaeolithic. The stone artifacts indicate a long series of Prehistoric cultural levels existing in Euboea. Some Middle Palaeolithic shells, Neolithic opsidian tools, and a few pottery sherds from the historic area have also been surveyed. Nevertheless, no excavations have been carried out, while sites and artifacts are destroyed and disappear everyday due to the authorities' negligence.